DOG FOR MIN JESU KÆRLIGHED

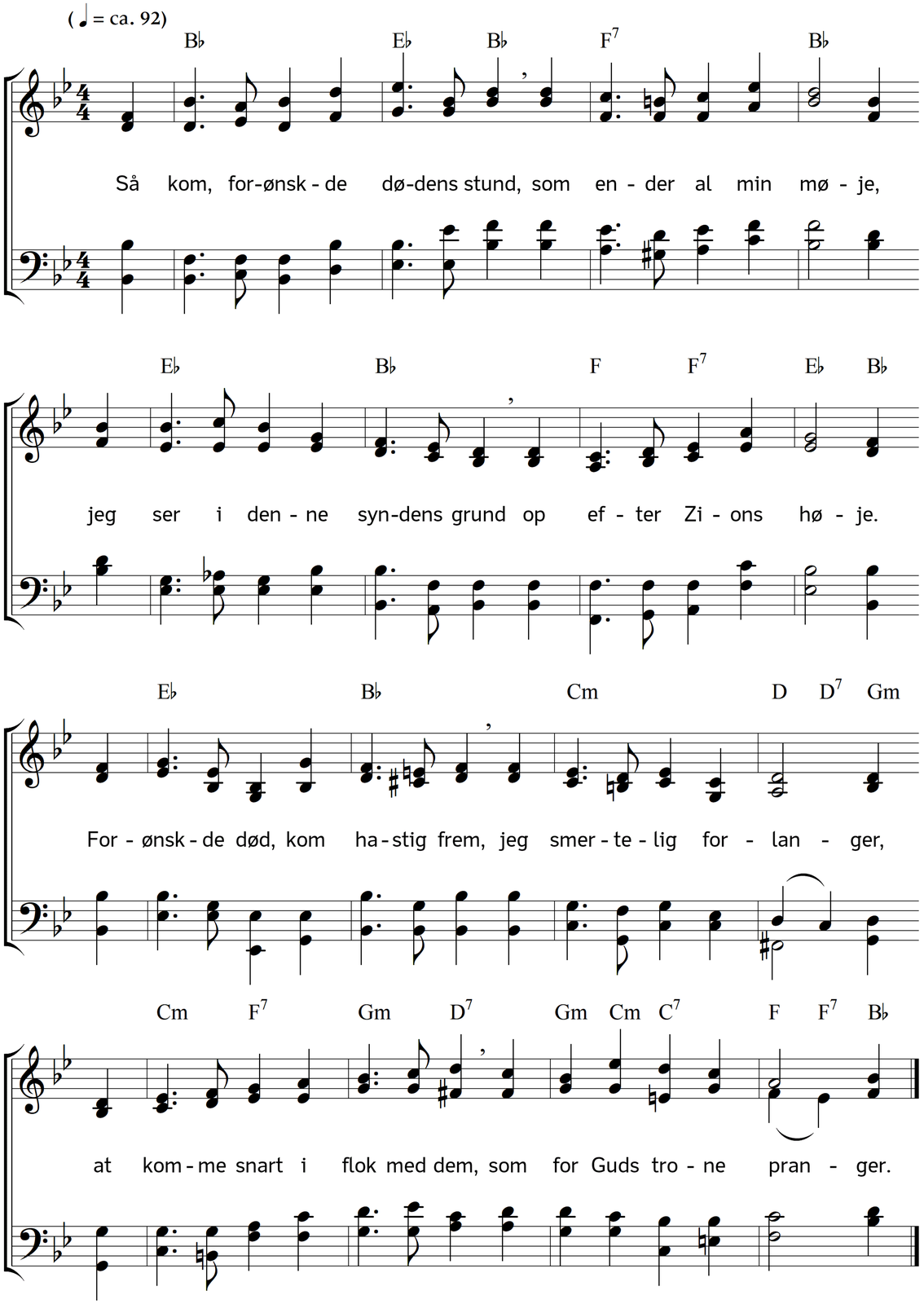

2. I svage lemmer grue vel
på død og grav at tænke,
ja og den himmel-givne sjæl
kan, uden sig at krænke,
tit ikke sige sit godnat,
snart er hun vel til mode,
snart er det anderledes fat,
sligt føle tit de gode.

3. Dog for min Jesu kærlighed
skal al min frygt forsvinde,
lad mig i døden synkes ned,
der skal jeg Jesus finde,
der finder jeg og holder dig,
og favner tusind gange,
der er det just, min Jesus mig
så liflig vil undfange.

4. Så dør jeg ej i denne død,
thi Jesus i mig lever,
og efter det udstandne stød
i evig glæde svæver,
hos livets blide strøm og elv,
i salighedens sæde,
hvor herlighedens Gud er selv
min trøst, min sol og glæde.

5. Til livet gik du ej forbi,
men lige gennem døden,
så bliver jo den samme sti
til himlen mig fornøden.
Det sidste trin til himlens land
er døden for de fromme.
Er hovedet i himle-stand,
hvor kan hans lem omkomme.

6. Forsag da ej, mit svage sind,
lad kroppens aske vige;
slip, hvad der vil i graven ind,
lad jord til jord kun blive!
Din sjæl på den udstandne strid
i Herrens hånd skal hvile,
og indtil evig, evig tid
i himlens ynde smile.

7. Basunen i Guds domsdags sky
skal sanke dem til hobe,
hver sjæl skal få sin krop på ny,
hver ben og blode-dråbe,
da støvet for Guds riges stol,
så dejlige, så mange,
langt mer end himlens middags-sol
forunderlig skal prange.

8. Hos dig din dødlighed kun dør,
du selv er ubeskåren.
og kroppen bliver skøn og før
og ny til himlen båren,
thi hvad man her i støvet sår,
og må i graven stinke,
det skal, når det igen opstår,
med himmel-stråler blinke.

9. Så går, I svage lemmer! ned
i gravens skød at sove,
I skal stå op i herlighed
Guds majestæt at love.
Ja der skal eder samme hud,
I her har haft, beklæde,
I skal med samme øjne Gud
da se i evig glæde.

10. Den jeg har her i troen tjent,
skal ej mit støv forgætte,
men få det op af graven hent
og blandt Guds engle sætte.
O søde Gud, hvor vil hun dig
da skue ret, mit øje,
hvor vil min mund uendelig
din kærlighed ophøje.

11. Gud selv vil med sit ansigt mig
evindelig fornøje,
hans eget lys forunderlig
skal glimre for mit øje,
hvad vil jeg da vel sige, når
Guds helgene sig skynde,
for tronen mig ved hånden får,
og lammets sang begynde.

Tekst: Sophie Elisabeth von Sachsen-Zeitz. Oversættelse: Hans Adolph Brorson. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2010, 2020 Johannes Thomas Rüegg. Kilde: www.christmysong.com/194/